

Nr 168

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313), m. m.; given Stockholms slott den 8 november 1968.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden och lagrådets protokoll, föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313),
- 2) lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om handräckning vid taxeringsrevision.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås sådan komplettering av skattestrafflagen att denna blir tillämplig även när oriktig uppgift i deklaration eller därmed jämförlig handling till ledning vid fastställande av mervärdeskatt är ägnad att leda till oriktig återbetalning av sådan skatt. Vidare föreslås att lagen om handräckning vid taxeringsrevision görs tillämplig även på skatterevision som avser mervärdeskatt.

1) Förslag

till

Lag

om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313)

Härigenom förordnas, att 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

1 §.

Var som i deklARATION till ledning vid fastställande av skatt uppsåtligen lämnar oriktig uppgift ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från skatt eller till för låg sådan, dömes för falskdeklARATION till böter eller fängelse i högst två år. Böterna skola bestämmas till högst fem gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits, dock minst fyrahundra kronor, där ej skattebelopp som nyss nämnts understiger ett-hundra kronor.

Var som i deklARATION till ledning vid fastställande av skatt uppsåtligen lämnar oriktig uppgift ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från skatt, till för låg sådan eller till oriktig återbetalning av skatt, dömes för falskdeklARATION till böter eller fängelse i högst två år. Böterna skola bestämmas till högst fem gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller oriktigt återbetalats eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits eller oriktigt återbetalats, dock minst fyrahundra kronor, där ej skattebelopp som nyss nämnts understiger ett-hundra kronor.

Lika med — — — — — skriftlig försäkrAN.

4 §.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger det belopp, som undandragits eller kunde ha undandragits.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger det belopp, som undandragits eller oriktigt återbetalats eller kunde ha undandragits eller oriktigt återbetalats.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1969.

¹ Senaste lydelse av 1 och 4 §§ se 1964:197.

2) Förslag

till

Lag

**angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om
handräckning vid taxeringsrevision**

Härigenom förordnas, att 11 § lagen den 16 juni 1961 om handräckning vid taxeringsrevision skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

11 §.

Vad i denna lag stadgas om taxeringsrevision skall även äga tillämpning i fråga om granskning enligt 9—11 §§ förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning samt kontroll enligt 78 § 1 mom. uppbördsförordningen och 7 § tredje stycket förordningen angående uppbörd av avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, m. m.

Vad i denna lag stadgas om taxeringsrevision skall även äga tillämpning i fråga om *skatterevision enligt 28 § förordningen om mervärdeskatt*, granskning enligt 9—11 §§ förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning samt kontroll enligt 78 § 1 mom. uppbördsförordningen och 7 § tredje stycket förordningen angående uppbörd av avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, m. m.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1969.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 18 oktober 1968.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GEIJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen, m. m.*, och anför.

Inledning

En allmän omsättningsskatt enligt mervärdeskatteprincipen kommer enligt beslut av vårriksdagen (prop. 100, BeU 45, rskr 294) att avlösa den nuvarande allmänna varuskatten den 1 januari 1969. Bestämmelserna om den nya skatten, mervärdeskatten, finns i förordningen den 6 juni 1968 (nr 430) om mervärdeskatt (MF). MF innehåller även bestämmelser om övergången från allmän varuskatt till mervärdeskatt.

Kungl. Maj:t föreslår i prop. 1968: 137 till höstriksdagen vissa ändringar i MF. Dessa ändringar gäller i första hand sådana delar där riksdagen gjorde förbehåll för förnyad prövning när mervärdeskatten antogs. Vidare gäller de föreslagna ändringarna bl. a. övergångsbestämmelserna där syftet är att eliminera retroaktiva verkningar av mervärdeskatten. Samtliga ändringar är avsedda att träda i kraft den 1 januari 1969.

I samband med övergången till mervärdeskatt aktualiseras frågan om tillämpning av skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313) och lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om handräckning vid taxeringsrevision.

Mervärdeskatteprincipen

En utförlig redogörelse för mervärdeskatten som beskattningsform finns i mervärdeskattepropositionen (prop. 1968: 100) och i bevillningsutskottets betänkande (BeU 45) över denna. Även i prop. 1968: 137 redovisas principerna för mervärdeskatten. Jag hänvisar i första hand till dessa redogö-

relser och avser här att lämna endast mera kortfattade uppgifter om den nya beskattningsformen.

Mervärdeskatt utgår vid omsättning inom landet av skattepliktiga varor, byggnader och tjänster. Skatten utgår vidare vid införsel till landet av skattepliktiga varor. Vid utförsel ur landet utgår däremot ingen mervärdeskatt på exportörens utgående omsättning. Denne har emellertid som skattskyldig till mervärdeskatt rätt att lyfta av all sådan skatt på förvärv inom landet för sin exportverksamhet.

För den nya beskattningsformen är det karakteristiska att varje omsättning beskattas effektivt endast till den del omsättningen motsvarar den värdeökning (det mervärde) som det skattepliktiga objektet undergår hos varje skattskyldig i produktions- och distributionskedjan. Detta åstadkommes genom att den skattskyldige vid sin redovisning till staten för skatten får dra av den skatt som hänför sig till hans förvärv för verksamhet som omfattas av skattskyldigheten (s. k. ingående skatt). Avdraget görs från skatten på egen skattepliktig omsättning (s. k. utgående skatt). Redovisningen sker liksom i fråga om allmän varuskatt genom deklaration för bestämda redovisningsperioder. I varje sådan deklaration skall den skattskyldige sålunda till staten redovisa skillnaden mellan utgående skatt och ingående skatt för redovisningsperioden. Detta motsvarar skillnaden mellan den skatt han tagit ut av sin kund och den skatt han själv har att betala till sin leverantör.

Självfallet kan med ett sådant system den skattskyldige ha att redovisa större ingående än utgående skatt. Den skattskyldige har då enligt särskilda regler i MF rätt att från staten återfå mellanskillnaden. I verkligheten motsvarar sålunda vad som återbetalas i regel del av den skatt som den skattskyldige erlagt till leverantörer men i vissa fall, exempelvis beträffande renodlade exportföretag, hela den ingående skatten för redovisningsperioden.

Sammanfattningsvis innebär vad jag här anfört att skattskyldigs redovisning för mervärdeskatt kan avse antingen skatt som den skattskyldige skall betala till staten eller skatt som den skattskyldige får tillbaka genom återbetalning från staten.

Den löpande redovisningen för mervärdeskatt på grundval av deklaration avser redovisning av slutlig skatt för redovisningsperioden. Till skillnad mot vad som gäller i fråga om allmän varuskatt sker ingen årlig taxering till mervärdeskatt. I stället fastställs skatten för varje redovisningsperiod genom fastställelsebeslut. Eftersom taxeringsförfarandet sålunda slopats utgör i fråga om mervärdeskatt s. k. skatterevision det kontrollmedel som motsvarar taxeringsrevision beträffande exempelvis den allmänna varuskatten. Särskilda bestämmelser finns om handräckning vid taxeringsrevision men saknas i fråga om skatterevision.

Skattestrafflagen

Den som lämnar oriktig uppgift i deklaration eller annan jämförlig handling till ledning vid fastställelse av mervärdeskatt träffas enligt 66 § MF av straffansvar enligt skattestrafflagen. Enligt 68 § andra stycket MF gäller dock den avvikelser från skattestrafflagens bestämmelser, att åtal för brott som avses i denna lag får väckas endast efter anmälan av länsstyrelsen.

Förutsättningen för straffansvar enligt skattestrafflagen är att den oriktiga uppgiften är ägnad att leda till frihet från skatt eller till för låg skatt. Detta betyder i fråga om redovisning för mervärdeskatt att straffansvar enligt skattestrafflagen kan uppkomma när den utgående skatten överskjuter eller bort överskjuta den ingående och den oriktiga uppgiften är ägnad att leda till att överskjutande skatt undandras.

Skattestrafflagen innehåller emellertid ingen bestämmelse som föreskriver straffansvar när oriktig uppgift i deklaration eller annan jämförlig handling är ägnad att leda till högre återbetalning av skatt än som rätteligen bör ske. I lagen finns ej heller någon straffbestämmelse som reglerar ansvarsfrågan när den oriktiga uppgiften kan leda till återbetalning när sådan inte till någon del bör göras.

Straffet för falskdeklaration är enligt skattestrafflagen böter eller fängelse i högst två år. Vårdslös deklaration föranleder enligt samma lag böter eller, vid synnerligen försvårande omständigheter, fängelse i högst sex månader. Bötesbeloppen bestäms på visst sätt i förhållande till det undandragna beloppets storlek. Påföljden bortfaller om den misstänkte inte häktats eller erhållit del av åtal för brottet inom fem år från den dag brottet begicks.

Bevillningsutskottet framhåller i sitt av riksdagen godkända betänkande över förslaget till MF att någon skillnad i fråga om ansvar inte bör föreligga mellan den som genom oriktig uppgift får för låg skatt och den som genom sådan uppgift får oriktig återbetalning. Utskottet förordar att skattestrafflagen omarbetas så att den blir tillämplig även på återbetalningsfallen.

Departementschefen. Inledningsvis vill jag nämna att i prop. 1968: 137 föreslås sådan ändring av 68 § andra stycket MF, att brott mot 66 § förordningen, dvs. brott mot skattestrafflagen, skall kunna åtalas även utan anmälan av länsstyrelsen. Det är här fråga om förhållandevis grova brott och en sådan ordning är därför motiverad. Härtill kommer att övriga brott mot skattestrafflagen ligger under allmänt åtal.

Frågan om påföljd för den som lämnar oriktig uppgift i deklaration eller annan jämförlig handling utreds f. n. av en särskild kommitté, skattestrafflagutredningen. Kommittén tillsattes år 1966 och kan enligt inhäm-

tad uppgift beräknas avsluta sitt arbete och lämna betänkande med förslag i ämnet under år 1969. Man bör därför inte nu företa någon mera genomgripande ändring av skattestrafflagen. Enhetliga bestämmelser bör emellertid som utskottet framhållit gälla beträffande den som lämnar oriktig uppgift, oavsett om uppgiften är ägnad att till hans förmån leda till för låg skatt, till frihet från skatt eller till oriktig återbetalning av skatt. Sådana enhetliga bestämmelser kan erhållas genom en sådan komplettering av skattestrafflagen att denna blir tillämplig även när den oriktiga uppgiften är ägnad att leda till oriktig återbetalning. Kompletteringen får anses vara av sådan art att den utan olägenhet kan genomföras utan att skattestrafflagutredningens förslag avvaktas.

Böterna bör bestämmas med utgångspunkt i det skattebelopp som har återbetalats felaktigt på grund av den oriktiga uppgiften eller som skulle ha återbetalats felaktigt om uppgiften följts. Är den oriktiga uppgiften ägnad att leda till såväl undandragande av skattebelopp som oriktig återbetalning bör böterna bestämmas med utgångspunkt i summan av det undandragna och det oriktigt återbetalade beloppet.

Under återopande av vad jag här anfört förordar jag ändring av 1 och 4 §§ skattestrafflagen. Ändringen bör träda i kraft den 1 januari 1969.

Lagen om handräckning vid taxeringsrevision

Bestämmelserna om taxeringsrevision finns i 56—58 §§ taxeringsförordningen den 23 november 1956 (nr 623). Förordningen den 1 december 1959 (nr 507) om allmän varuskatt hänvisar i 42 § till dessa paragrafer. I 57 § taxeringsförordningen föreskrivs att förste taxeringsintendenten beslutar om taxeringsrevision och att sådan beslutanderätt kan ges även åt förste revisionsintendenten i Stockholms län.

Skatterevision enligt 28 § MF utgör i fråga om mervärdeskatten en motvarighet till taxeringsrevision. Att MF inte känner termen taxeringsrevision sammanhänger med att mervärdeskatt inte fastställs genom något taxeringsförfarande utan genom ett system med fastställelsebeslut. Länsstyrelsen meddelar enligt 28 § MF beslut om skatterevision. Paragrafen innehåller ingen hänvisning till 57 § taxeringsförordningen. Avsikten är dock att förste taxeringsintendenten skall meddela beslut om skatterevision när denna skall ske tillsammans med taxeringsrevision. Det kan emellertid även förväntas förekomma åtskilliga fall då en sådan samordnad revision inte behövs men där en skatterevision ändå är motiverad. Det kan gälla revision av endast en eller ett par redovisningsperioder under det löpande året. För sådana fall bör chefen för länsstyrelsens mervärdeskattkontor kunna besluta om skatterevision på länsstyrelsens vägnar. I övrigt gäller enligt 28 § MF 56 och 58 §§ taxeringsförordningen i tillämpliga delar.

Lagen om handräckning vid taxeringsrevision reglerar handräckningsförfarandet vid taxeringsrevision bl. a. enligt förordningen om allmän varuskatt samt vid exempelvis granskning enligt förordningen den 3 april 1959 (nr 92) om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning och kontroll enligt förordningen den 18 december 1959 (nr 552) angående uppörd av avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggs pension, m. m. De bestämmelser som avser handräckning vid taxeringsrevision i egentlig mening, dvs. när den reviderade skatteredovisningen avser skatt som fastställts genom taxering, är införda i 1—10 §§ lagen om handräckning vid taxeringsrevision. I 11 § anges sedan de övriga slag av revisioner där samma handräckningsförfarande skall tillämpas men där något taxeringsförfarande inte förekommit. Lagen är emellertid i sin nuvarande lydelse inte tillämplig i fråga om handräckning vid skatterevision enligt 28 § MF.

Departementschefen. Samma handräckningsförfarande bör kunna tillgripas vid skatterevision enligt 28 § MF som vid taxeringsrevision enligt förordningen om allmän varuskatt. Bestämmelser med sådan innebörd hör naturligen hemma i lagen om handräckning vid taxeringsrevision. I 11 § lagen finns hänvisningar till granskning och kontroll av skatt och avgift enligt vissa andra författningar som gör handräckningsförfarandet tillämpligt också vid sådan granskning och kontroll. Jag föreslår därför sådant tillägg till nämnda paragraf att lagen blir tillämplig även i fråga om skatterevision avseende mervärdeskatt.

De nuvarande bestämmelserna om handräckning vid taxeringsrevision enligt förordningen om allmän varuskatt berörs inte. Dessa bestämmelser måste nämligen vara i kraft ännu några år med hänsyn till att eftertaxering till allmän varuskatt även efter utgången av år 1968 kan bli aktuell inom tid som nämns i 115 § taxeringsförordningen. Ej heller i övrigt påverkas bestämmelserna i lagen om handräckning vid taxeringsrevision.

Den föreslagna kompletteringen av 11 § lagen om handräckning vid taxeringsrevision bör träda i kraft den 1 januari 1969.

Hemställan

I enlighet med det anförda har inom finansdepartementet upprättats förslag till

- 1) lag om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313);
- 2) lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om handräckning vid taxeringsrevision.

Förslagen torde få fogas till statsrådsprotokollet i detta ärende som bilaga. Jag hemställer, att lagrådets utlåtande över lagförslagen inhämtas enligt 87 § regeringsformen genom utdrag av protokollet.

Vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt bifaller Hans Kungl. Höghet Regenten.

Ur protokollet:

Margit Edström

1) Förslag

till

Lag**om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313)**

Härigenom förordnas, att 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

*(Nuvarande lydelse)**(Föreslagen lydelse)***1 §.**

Var som i deklARATION till ledning vid fastställande av skatt uppsåtligen lämnar oriktig uppgift ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från skatt *eller* till för låg sådan, dömes för falskdeklARATION till böter eller fängelse i högst två år. Böterna skola bestämmas till högst fem gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits, dock minst fyrahundra kronor, där ej skattebelopp som nyss nämnts understiger ett-hundra kronor.

Var som i deklARATION till ledning vid fastställande av skatt uppsåtligen lämnar oriktig uppgift ägnad att för honom eller den han företräder leda till frihet från skatt, till för låg sådan *eller till oriktig återbetalning av skatt*, dömes för falskdeklARATION till böter eller fängelse i högst två år. Böterna skola bestämmas till högst fem gånger det belopp, som genom den oriktiga uppgiften undandragits *eller oriktigt återbetalats* eller, om uppgiften följts, skulle ha undandragits *eller oriktigt återbetalats*, dock minst fyrahundra kronor, där ej skattebelopp som nyss nämnts understiger ett-hundra kronor.

Lika med — — — — — skriftlig försäkran.

4 §.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger det belopp, som *undandragits eller kunde ha undandragits*.

Den som förskyllt fängelse må, efter omständigheterna, dömas att gälda straffskatt med högst tre gånger det belopp, som *enligt 1 § första stycket ligger till grund för bestämmande av böter*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1969.

¹ Senaste lydelse av 1 och 4 §§ se 1964:197.

Bilaga

2) Förslag

till

Lag

**angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om
handräckning vid taxeringsrevision**

Härigenom förordnas, att 11 § lagen den 16 juni 1961 om handräckning vid taxeringsrevision skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

11 §.

Vad i denna lag stadgas om taxeringsrevision skall även äga tillämpning i fråga om granskning enligt 9—11 §§ förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning samt kontroll enligt 78 § 1 mom. uppbördsförordningen och 7 § tredje stycket förordningen angående uppbörd av avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, m. m.

Vad i denna lag stadgas om taxeringsrevision skall även äga tillämpning i fråga om *skatterevision enligt 28 § förordningen om mervärdeskatt*, granskning enligt 9—11 §§ förordningen om förfarandet vid viss konsumtionsbeskattning samt kontroll enligt 78 § 1 mom. uppbördsförordningen och 7 § tredje stycket förordningen angående uppbörd av avgifter enligt lagen om försäkring för allmän tilläggspension, m. m.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1969.

Utdrag av protokoll, hållet i lagrådet den 4 november 1968.

N ä r v a r a n d e :

f. d. justitierådet LIND,
justitierådet ALEXANDERSON,
regeringsrådet RINGDÉN,
justitierådet CONRADI.

Enligt lagrådet den 1 november 1968 tillhandakommet utdrag av protokoll över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet den 18 oktober 1968, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle för det i 87 § regeringsformen avsedda ändamålet inhämtas över upprättade förslag till 1) *lag om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313)* och 2) *lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om handräckning vid taxeringsrevision.*

Förslagen, som finns bilagda detta protokoll, hade inför lagrådet föredragits av kammarrättsassessorn F. B. Stening.

Lagrådet yttrade:

Skattestrafflagen

4 §.

Uttrycket »det belopp, som enligt 1 § första stycket ligger till grund för bestämmande av böter» syftar på det belopp, som femdubblat utgör bötesmaximum, men skulle kunna läsas så att det tillika innefattar en hänvisning till det belopp om 400 kronor vartill böterna i vissa fall minst skall bestämmas. För att den avsedda innebörden skall framgå klart föreslår lagrådet att straffskatten anges uppgå till högst tre gånger det belopp som undandragits eller oriktigt återbetalats eller kunde ha undandragits eller oriktigt återbetalats.

Lagen om handräckning vid taxeringsrevision

Lagrådet lämnar förslaget utan erinran.

Ur protokollet:
Ingrid Hellström

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet på Stockholms slott den 8 november 1968.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, ministern för utrikes ärendena NILSSON, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LANGE, KLING, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, PALME, SVEN-ERIC NILSSON, LUNDKVIST, GUSTAFSSON, GELJER, MYRDAL, ODHNOFF, WICKMAN, MOBERG.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter lagrådets utlåtande över förslag till

1) lag om ändrad lydelse av 1 och 4 §§ skattestrafflagen den 11 juni 1943 (nr 313),

2) lag angående ändrad lydelse av 11 § lagen den 16 juni 1961 (nr 332) om handräckning vid taxeringsrevision.

Föredraganden redogör för lagrådets utlåtande och anför.

Den av lagrådet föreslagna ändrade utformningen av 4 § skattestrafflagen synes böra godtas.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t genom proposition föreslår riksdagen att antaga lagförslagen med den förordade ändringen.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:
Gunnel Anderson